

- b) zgodnie z prawem krajowym taki organ nie posiada właściwości w ograniczonej kategorii spraw, w przypadku których skuteczny środek prawny wymagałaby odstąpienia od stosowania uregulowania prawa krajowego na podstawie prawa krajowego lub prawa Unii; i
- c) odpowiednie sądy krajowe są właściwe do wydania odpowiedniego orzeczenia w przedmiocie odstąpienia od stosowania uregulowania prawa krajowego, które było niezbędne do zapewnienia zgodności z danymi przepisami prawa Unii; są właściwe do rozpatrywania spraw, w których taki środek prawny był niezbędny; są w takich przypadkach właściwe do przyznania każdego środka prawnego wymaganego przez prawo Unii, oraz w sytuacji, gdy środek prawny przyznany przez sądy został uznany, zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, za zgodny z zasadami równowagi i skuteczności;

taki organ ustawowy należy jednak uznać za organ posiadający właściwość do rozpatrzenia skargi zarzucającej, że uregulowanie prawa krajowego było niezgodne z odpowiednimi przepisami prawa Unii, oraz – w przypadku uwzględnienia takiej skargi – do odstąpienia od stosowania tego uregulowania, chociaż zgodnie z przepisami prawa krajowego we wszystkich sprawach, w których podważa się z jakiegokolwiek przyczyny ważność uregulowania lub w sprawach wymagających odstąpienia od stosowania uregulowania, właściwy jest sąd ustanowiony na mocy konstytucji, a nie organ, o którym mowa?

Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2017 r. – Komisja Europejska/Republika Chorwacji

(Sprawa C-381/17)

(2017/C 283/37)

Język postępowania: chorwacki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Mataija, T. Scharf, G. von Rintelen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Chorwacji

Żądania strony skarżącej

Komisja Europejska wnosi do Trybunału o:

- Stwierdzenie, że Republika Chorwacji uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 42 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie konsumenckich umów o kredyt związanych z nieruchomościami mieszkalnymi i zmieniającej dyrektywy 2008/48/WE i 2013/36/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014, L 60, s. 34), z powodu nieprzyjęcia do dnia 21 marca 2016 r. przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania rzeczonyj dyrektywy a w każdym razie niepowiadomienia o nich Komisji.
- Nałożenie na Republikę Chorwacji, zgodnie z art. 260 ust. 3 TFUE, okresowej kary pieniężnej w wysokości 9 865,40 dziennie od dnia wydania wyroku stwierdzającego uchybienie obowiązkowi zgłoszenia środków transpozycji dyrektywy 2014/17/UE.
- obciążenie Republiki Chorwacji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Republika Chorwacji uchybiła obowiązkowi poinformowania o środkach podjętych w celu transpozycji dyrektywy 2014/17/UE w terminie wyznaczonym w art. 42 ust. 1 rzeczonyj dyrektywy.
